

Eser İnceleme

“Behzat Ç.: Seni Kalbime Gömdüm” Filminin Psikopatoloji ve Nesne İlişkileri Temelinde İncelenmesi

Kamuran Nur GÜL¹, Ahmet Tayfun ŞEN¹, Fazilet CANBOLAT^{1*}

¹Uluslararası Final Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, Girne, KKTC

Makale Bilgisi

Anahtar kelimeler:

psikopatik kişilik tipi,
nesne ilişkileri,
yansıtılmalı özdeşim,
sahte benlik

Keywords:

psychopathic personality type,
object relations,
projective identification,
false self

Öz

Bu eser incelemesinin amacı, 2011 yılında Serdar Akar tarafından yönetilen “Behzat Ç.: Seni Kalbime Gömdüm” filminde yer alan Emin Altınkaya karakterini psikopatolojik bağlamda ve nesne ilişkileri açısından ele almaktır. Kendisine “Red Kit” ismini veren bu karakter, erken dönem aile kaybına bağlı olarak ortaya çıktığı düşünülen psikopatik kişilik tipi üzerinden ve nesne ilişkileri kapsamında değerlendirilmiştir. Psikopatik kişilik tipi McWilliams’ın psikanalitik tanı kriterleri bağlamında açıklanırken, nesne ilişkileri ise Klein ve Winnicott’ın görüşleri bağlamında ele alınmıştır. Red Kit’in ailesi, devletin düzenlediği gizli bir operasyonla “Daltonlar” isimli bir ekip tarafından öldürülmüştür. Köpeğini, babasını, annesini ve kız kardeşini öldürenlerden alacağı intikam için mezar kazmayı öğrenen Red Kit, kaybettiği her bir fert için katillerin ailelerinden birer kişi öldürmüştür. Kurbanlarını canlı bir şekilde Ankara’daki farklı parklara gömen ana karakter, kendini ihbar edip polislerin kurbanları arayabilmesi için yer bilgisi paylaşmıştır. Filmin esas odağı çocuk yaşta ailesi öldürülen bir bireyin yetişkin olduğunda kendi adaletini sağlama eylemleri (tümgüçlü kontrol) üzerinden ilerlemektedir. Psikopatik kişilik gelişiminin açıklanabilmesi ve nesne ilişkilerinin gözlemlenebilmesi açısından bu filmin kaynak teşkil edebileceği düşünülmüştür.

Abstract

This article aimed to examine Emin Altınkaya, one of the characters in the movie Behzat Ç.: Seni Kalbime Gömdüm, directed by Serdar Akar in 2011, within the scope of psychopathology and object relation theories. This character, who calls himself “Red Kit”, was evaluated in terms of psychopathic personality type, which was thought to result from his experiences of early family loss. Psychopathic personality type was explained in accordance with McWilliams’s psychoanalytical diagnosis view. Besides, this character type was evaluated within the framework of object relation theories of Klein and Winnicott. Red Kit’s family was killed by a team named “Daltons” with a secret mission organized by the state. Red Kit learns to dig graves to take revenge on the people who killed his dog, father, mother, and sister. For each individual he had lost, he buries alive one individual from the murderers’ families, and he calls the police to share the location information of the graves. The main focus of the movie is on the actions of an individual, whose family was killed and on his endeavors to ensure his justice by using omnipotent control. This movie was thought to be a good source in terms of understanding the development of psychopathic personality type with its association to the object relations.

*Sorumlu Yazar: Uluslararası Final Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi Psikoloji Bölümü, İFU Eğitim Kurumları Limited, Toroslar Cad. No: 6, Çatalköy, Girne/KKTC, Tel: 0 (392) 650 66 66
e-posta: fazilet.canbolat@final.edu.tr

DOI: 10.31682/ayna.701127

Gönderim Tarihi (Received): 09.03.2020; Kabul Tarihi (Accepted): 31.10.2020
2148-4376

Giriş

“Kendini ne zamandan beri Red Kit sanıyorsun?”

Adı Selma olan birine hitaben: “Sen kendini ne zamandan beri Selma sanıyorsun?”

(Serbes, 2008)

Behzat Ç. Seni Kalbime Gömdüm, 2011 yapımı bir Türk polisiye filmidir. Film, Emrah Serbes’in ikinci kitabı olan Son Hafriyat (2008) romanı temel alınarak, Serdar Akar ve Emrah Serbes tarafından senaryolaştırılarak sinemaya uyarlanmıştır. Tardu Flordun’un hayat verdiği Emin Altinkaya (Red Kit) karakteri, 90’lı yıllarda devlet içerisindeki gizli bir yapılanmanın suikasti sonucunda ailesini kaybetmiştir. Saldırıyı gerçekleştirenler “Daltonlar” isimli dört kişilik bir ekiptir. Annesi onu çamaşır makinesine sakladığı için Red Kit bu saldırıdan sağ çıkmıştır; zira suikastçılar onun varlığını fark etmemiştir.

Bu olay neticesinde ebeveynlerini, kız kardeşini ve köpeğini kaybeden Red Kit, çocuk esirgeme kurumuna gönderilmiş, eğitimini tamamladıktan sonra mühendis olarak çamaşır makinesi fabrikasında işe girmiştir. Çocuk esirgeme kurumunda kaldığı dönemde kendisine ve yurttaki diğer çocuklara şiddet uygulayan kurum müdürünün balıklarını saklayarak balıkların ölümüne neden olmuştur. Askerliğini yaptığı yıllarda komutanının köpeği için de aynı senaryoyu kurgulamıştır. Ailesini öldürenlerden intikam almaya başlamadan önce ailesinin gömüldüğü mezarlığa giderek, mezarlığın görevlisinden mezar kazma konusunda teknik bilgileri öğrenen Red Kit, daha sonra ailesini öldüren kişilerin peşine düşmüştür. İlk olarak Rin Tin Tin isimli polis köpeğini canlı bir şekilde gömüp işlediği suçu Ankara Cinayet Büro polislerine ihbar etmiştir. Sonraki cinayeti, ailesini öldüren ekipteki kişilerden birinin annesini “Düldül Nakliyat” yazılı kamyonetle evinden çıkartarak canlı canlı gömmesi neticesinde gerçekleşmiştir. Red Kit bu cinayet ile ilgili olarak, “Gençlik parkına bir anne gömdüm.” diyerek kendisini polislere ihbar etmiştir. Daha sonra aynı ekipte görev alan polislerden birinin babasını da canlı bir şekilde gömüp “Kurtuluş parkına bir baba gömdüm.” diyerek polislere haber vermiştir. Olaylardan habersiz olan son polis memuru, bir operasyon sırasında kafasına aldığı kurşun yarası nedeniyle sakatlandığı için yedi yaşında bir çocuk gibi davranmaktadır. Bu memurun bir kız kardeşi vardır. Red Kit son cinayeti için bu polisin evine gelir ve polisin kız kardeşini kaçırap onu Güvenpark’a gömer. Daha sonra emniyet güçlerine teslim olur, ancak kadını gömüldüğü yerin tam olarak konumunu söylemez. Güvenpark’ta bulunan süs havuzunun fiskiyeleri kapatıldığında kadının gömüldüğü yer bulunur. Bu olay üzerine, Behzat Ç. Red Kit’e silah doğrultur ancak Red Kit silahtan çekinmez. Son sahnede ekran kararır, bir el silah sesi duyulur ancak ne olduğu izleyiciye gösterilmez. Red Kit’in işlediği cinayetler ve yaşam öyküsü

psikopatoloji bağlamında psikopatik kişilik tipi çerçevesinde ve nesne ilişkileri kapsamında incelenecektir.

Psikopatolojik Bağlamda Red Kit

Psikanalitik perspektif üzerine çalışmalar yapan McWilliams'a (2018) göre psikopatoloji iki farklı süreç analiz edilmeden anlaşılabilir. Bu süreçlerden ilki bireyin patoloji düzeyi iken ikincisi ise karakter tipidir. Patoloji düzeyleri gelişimsel süreklilik hattının üç farklı noktasında görülmektedir. Bunlar nispeten daha sağlıklı kısımda olan nevrotik düzey, daha ağır kısımda olan psikotik düzey ve bu iki düzeyin arasında bulunan sınır durum düzeyidir. Emin'in patoloji düzeyi incelendiğinde psikotik çözülme yaşamaması, halüsinasyon ve iç içe geçmişlik durumu bulunmamasından dolayı bu karakterin psikotik düzeyde olmadığı düşünülmüştür. Diğer taraftan, Emin var olduğunun farkındadır ancak kendini Red Kit olarak tanımlaması hezeyan biçiminde değerlendirilirse, bu karakterin gelişimsel süreklilik hattının sınır durum düzeyine daha yakın olan kısmında yer aldığı söylenebilir. Ayrıca Emin küçük yaşta ailesini kaybetmiştir. Sınır durum kişilerin temel meselelerinin bağlanma, ilişki, ayrılma konuları ile ilintili olduğu göz önünde bulundurulduğunda (McWilliams, 2018), filmde ele alınan travmatik kayıp yaşantısı ana karakterin sınır durum olarak değerlendirilmesi hususunda olanak tanır. Özetle, etiyolojik bağlamda, ana karakterin ailesini kaybetmesiyle birlikte deneyimlediği travmatik yaşantı ve deneyimlediği kimlik karmaşası neticesinde kendini Red Kit olarak nitelendirmesi, bu kişinin sınır durum düzeyde kişilik örgütlenmesi gösteriyor olabileceğini düşündürmüştür.

McWilliams'a (2018) göre karakter tipleri psikopatik (antisosyal) kişilik, narsisistik kişilik, mazoşistik kişilik, histerik kişilik ve benzerleri olarak sıralanabilir. Literatürde bazı teorisyenlerin psikopatik kişilik tipini sosyopatik veya antisosyal kişilik tipi olarak da isimlendirdiği görülmektedir ancak bu noktada fikir ayrılıkları bulunmaktadır. Örneğin, Hare (2006) psikopatik kişiliği sosyopatik kişilikten ayrı tutmuş; psikopatinin genetik ve biyolojik özelliklere bağlı oluştuğunu söylerken; sosyopatinin toplumsal etkilere ve erken dönem olumsuz yaşantılara bağlı olarak ortaya çıktığını savunmuştur (aktaran, Gürbüzöğlü, 2017). Aynı doğrultuda Gürbüzöğlü (2017), psikopatik kişilerin eylemlerinin farkında olduğunu ve bu eylemlerin tümünün özgür irade sonucu ortaya çıktığını, dolayısıyla bireysel bir sorumluluk taşıdığını ifade ederken; sosyopatik kişilerin eylemlerinin içinde buldukları toplumun bir yansıması olabileceğini dile getirmiştir. Diğer yandan, McWilliams'ın (2018), psikanalitik tanı çerçevesinde bu konuya dair görüşü incelendiğinde, psikopatik ve sosyopatik kişilik tipini diğer kuramcılardan farklı olarak eş anlamda kullandığı görülmektedir. Filmde yer alan Emin karakterinin travmatik geçmişi ve erken dönem olumsuz yaşantıları göz önünde

bulundurulduğunda, kimi kuramcılara göre bu karakterin sosyopatik özellikler gösteriyor olabileceği söylenebilir ancak bu makalede McWilliams'ın görüşü temel alınmış ve psikopati-sosyopati ayrımı yapılmaksızın ana karakter psikanalitik tanı bağlamında incelenmiştir.

Psikopatik bireylerin genel özellikleri; yüzeysel duygulanım, empati yoksunluğu ve diğer bireylere kıyasla yüksek düzeyde uyarılma eşiğidir (McWilliams, 2018; Öznur, 2017). Hatta McWilliams (2018), bu kişilerin duygularını tam olarak deneyimleyememeleri sebebiyle “ağır bir duygulanım tıkanıklığı” yaşadıklarını ifade etmiştir. Bir duygu hissettiklerinde ise tecrübe ettikleri temel iki duygunun hınç veya manik bir coşku biçiminde olduğunu söylemiştir. Emin çocuk esirgeme kurumunda kaldığı dönemde, yurt müdüründen gördüğü kötü muamele ve şiddet sonucu oluşan duygularını hiçbir şekilde dile getirmemiş ya da göstermemiştir. Bu bağlamda Emin'in deneyimlediği duygulanım tıkanıklığının kendisini Red Kit isimli karakterin eylemleriyle gösterdiği söylenilebilir. Red Kit'in müdürün balıklarını öldürmeye teşebbüs ettiği sahne de dahil olmak üzere filmdeki tüm öldürme eylemlerinde gizli bir hınç duygusunu davranışsal bağlamda yinlendiği düşünülmüştür. Teslim olduğunda Behzat Ç.'den gördüğü şiddette ise belli bir noktaya kadar donuk yüz ifadesi ile hiç hareket etmeden durmasının yüksek uyarılma eşiğine bağlı olduğu varsayılmıştır.

Psikopatinin temel özelliklerine bakıldığında yüzeysel ilişki kurma, başkalarına bağlılık ve sadakat göstermeme, agresif davranışlar sergileme, insan ve hayvanlara zalimce davranma gibi suç işlemeye yönelik davranışlardan bahsedildiği görülmektedir (Geçtan, 1993; Özsoy ve Ardıç, 2017). Red Kit'in yurt müdürünün balıklarını öldürmesi, askerde komutanının köpeğini öldürmesi ve insanları canlı bir şekilde gömerek bir tür işkence yöntemi ile öldürmesi bu zalimce ve suç işlemeye yönelik davranışlara örnek olarak gösterilebilir. Başkalarının haklarını gözetmemek, insanlarla yüzeysel, gerçeklikten uzak ve kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirici ilişkiler kurmak, yapılan hata ve işlenen suçların sonuçlarından ders almamak ve suçları tekrarlamak, pişmanlık duygusundan yoksunluk ve dürtüsellik psikopatinin karakteristik özellikleri olarak sıralanabilir (Yıldırım ve Türel, 2015). Emin hayatı boyunca ailesinin mezarını aramış, onları kimsesizler mezarlığında bulmuştur. Ailesinin defnedildiği kimsesizler mezarlığındaki mezarlık çalışanından yardım alarak, ailesini öldürenlerden alacağı intikam için mezar kazmayı öğrenmiştir. Kendisini mezarlık çalışanına işini kuralına göre yapan, karşısındakini dikkatlice dinleyen biri gibi tanıtmıştır. Bu bağlamda, mezarlık çalışanının kendisine duyduğu saygıyı kullanarak asıl hedefi olan cinayet amacıyla mezar kazmayı öğrenmek temasını gizlediği düşünülmüştür. Aynı zamanda, kendisini mezarcıya tanıtırken detaylardan uzak durması, mezar çalışanına kısa ve net cevaplar vermesi, psikopatik kişilerin kurduğu yüzeysel ilişkilere örnek teşkil edebilir. Ayrıca filmde, Red Kit'in yetiştirme yurdundan arkadaşları Pembo ve Gorbaçov ile aralarında yurttan ayrıldıktan sonraki

hayatlarına dair herhangi bir ilişkiden bahsedilmemesi, arkadaşlarının kendisine para karşılığında suç ortaklığı yapmalarını sağlaması ve uzun süreli etkileşim içerisinde bulunduğu hiç kimseden bahsedilmemesi durumları da yüzeysel ilişki düşüncesini destekler niteliktedir. Bununla birlikte, Red Kit'in gerçek arkadaşlıklar kurmaktan ziyade, diğerlerini kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirdiği ilişkiler kurduğu söylenebilir; zira Red Kit arkadaşlarına maddi çıkar sağlayarak onları işlediği cinayetlerde suç ortağı olarak kullanmış; onlarla çıkara dayalı bir ilişki kurmuştur. Bu bağlamda, psikopatik kişiliklerde gözlemlenen karşı tarafı yenme isteği ve diğer insanlara verilen değer yalnızca onlardan sağlanabilen yarar düzeyine indirgenmiş olması gibi etkenler, psikopatideki manipülasyonun her ilişkide görülebilecek yönlendirme ve karşılıklılık ilkesinden ayrımının yapılabilmesine olanak tanır (McWilliams, 2018).

Freud'un (1955) yapısal modelinde haz ilkesine göre çalışan *id*, ilkel arzuları barındırır ve bu arzuların yarattığı ihtiyaçların doyumunu amaçlar; gerçeklik ilkesine göre çalışan *ego*, *idden* sonra gelişir ve *id*'in haz ihtiyacını gerçekçi isteklere dönüştürür; son olarak oluşan yapı olan *süperego* ise toplumsal normları ve davranış standartlarını içerisinde barındırır, mükemmellik için çalışır (aktaran, Yazgan-İnanç ve Yerlikaya, 2017). Psikopatik kişilik özellikleri gösteren bireyler çok fazla itkisel hareket ettikleri için baskın bir ide sahiptirler. Bu durum, utanç ve suçluluk duyulmamasından kaynaklı vicdan eksikliğine ve gelişmemiş bir süperegoya yol açabilir (McWilliams, 2018). Emin'in işlediği cinayetlerden hiçbir şekilde suçluluk duymaması ve ahlaki değerleri yok sayarak kendi isteklerine göre hareket etmesi bu duruma örnek olarak gösterilebilir. Psikopatik kişiliklerde kendi güçlerini dayatma arzularının diğer tüm arzuların önüne geçtiği ve bu kişilerin tümgüçlü (omnipotent) bir tavır sergiledikleri söylenmektedir. Hatta McWilliams'a (2018) göre, psikopatide kendilik temsilleri "arzulanan kişisel tümgüçlü tavır" ve "korkulan aşırı zayıflık durumları" olmak üzere ikiye ayrılır. Bu kişilerin yetişkinlikteki temel amaçları, kendi tümgüçlü duygularına sahip çıkıp küçük kendiliklerine zarar vermemektir (2018). Emin'in ailesini öldüren katillerin ailelerinden kendi kayıplarına denk olacak şekilde birer bireyi öldürerek (köpek, anne, baba ve kız kardeş) katillerin de kayıp yaşaması yoluyla adaleti tesis etmeyi amaçladığı düşünülmüştür. Bu adaleti sağlayabilecek güce sahip olduğu düşüncesi, tümgüçlü kontrolün bir göstergesi olarak değerlendirilebilir. Ailesinin öldürüldüğü gece annesi tarafından bir çamaşır makinesine saklanarak kurtulan Emin, filmde yer verilmeyen ancak kitapta bulunan bir olay yaşar. Emin saklandığı süreçte çamaşır makinesinin içerisindeki deterjan kokusundan rahatsız olur ve büyüdüğünde deterjansız bir çamaşır makinesi yapmaya karar verir (Serbes, 2008). Bu yaşantı doğrultusunda geçmişte duyulan rahatsızlığı gidermek amacıyla Emin'in çamaşır makinesi fabrikasında mühendis olarak çalışmaya başlaması ve çamaşır makinelerinin işleyişi üzerinde hakimiyet kurma isteği de tümgüçlü kontrol davranışına örnek teşkil edebilir. Ayrıca deterjan

kokusundan rahatsız olan Emin'in deterjansız çamaşır makinesini yapma isteği küçük kendiliğin korunması için sergilenen bir davranış olarak görülebilir. Benzer biçimde, yurt müdürünün balıklarını öldürmesi küçük kendiliğine zarar vermemek için yaptığı bir güç gösterisi olarak nitelendirilebilir.

Psikopatide, saldırgan eylemlerdeki temel amaç rahatsızlık duyulan uyarıcıların etkisini azaltmak ve özsaygının geri kazanılmasını sağlamaktır (2018). Filmde cinayet işleme davranışı, kaybedilmiş aile fertlerinin eksikliğinin yarattığı rahatsızlık duygusundan kurtulmak amacıyla ortaya çıkan bir davranış olarak ele alınabilir. Ayrıca, bu rahatsızlık duygusunun cinayetler yoluyla giderilmesi sonucunda Emin'in öz saygısını geri kazanmaya çalıştığı yorumu da yapılabilir. Ek olarak, psikopatik kişiliklerin kendilik deneyimlerine bakıldığında ilkel haset duygusunun sözel ifadesine nadiren rastlansa da, bu duygu kişilerin davranışlarında sıklıkla görülebilir (McWilliams, 2018). Klein (2011, s. 23) haset kavramını "arzulanan bir şeyin başka birine ait olduğu ve bize değil de ona haz verdiği inancının yol açtığı kızgın bir duygudur; hasetli itki, o istenen şeyi sahibinden çekip almaya ya da bozmaya, kirletmeye yönelir" şeklinde açıklar. Filmde haset duygusunun direkt ifadesine rastlanmasa da son sahnede Red Kit'in teslim olduktan sonra "cinayetlerle neyi amaçlıyorsun" sorusuna cevaben "kız kardeşimi istiyorum" demesi ve saldırganlığın yöneltildiği kişilerin özellikleri göz önünde bulundurulduğunda, burada gizli bir haset okuması mümkün olabilir. Ayrıca, psikopatide kişinin içsel olarak rahatsızlık duyduğu duyguları ve ihtiyaçlarından kaynaklı kaygılarını giderebilmek amacıyla bilinçdışı tarafından güdülenen davranışların görüldüğü eyleme koyma savunma mekanizmasının da filmde gözlemlenebileceği düşünülmüştür (McWilliams, 2018). Zira Emin'in haset duygusunu dile getirmek yerine davranışlarıyla bu duyguyu ifade etmeye çalıştığı düşünülebilir. Dolayısıyla, Red Kit'in kaybettiği her bir aile ferdine karşılık gelecek şekilde bir cinayet işlemiş olması, onun esas arzusunun kaybettiği aile fertlerini geri kazanmak olabileceğini düşündürmüştür. Son olarak, psikopatik bireyler kişisel sorumluluktan ayrışma (disosiyasyon) yaşarlar ve böylelikle yaptıkları olumsuz davranışların kendilerine göre önemsizliğini vurgulamış olurlar. Ayrışma, normal işleyen bir ruhsal sürecin diğerlerinden kopmasıyla oluşur; kişinin duygu, düşünce veya davranışlarına dair farkındalık seviyesinde değişme görülür (Morrison, 2019). McWilliams'a (2018) göre ayrışma, travma yaşantısında verilebilecek normal bir tepkidir ve kişinin travmayı deneyimlediği gelişim düzeyinden bağımsız olarak her yaş grubunda görülebilir. Psikopatik kişilerin etiyojilerinde görülen travmaya yol açan kayıplar ya da istismarlar bağlamında, psikopati ve ayrışma arasındaki ortak noktalar göz önüne alındığında psikopatik kişilerde ayrışmanın sıklıkla yaşanan bir durum olduğu söylenebilir (McWilliams, 2018). Emin'in kendi benliğinden koparak oluşturduğu Red Kit karakterinin ayrışmaya bir örnek teşkil edeceği; hatta

oluşturduğu bu karakter ile cinayetlerinden doğacak hukuki sorumluluktan da ayrışma yoluyla kaçınmaya çalışıyor olabileceği düşünülmüştür. Ayrışmaya neden olan travmaların yarattığı başka bir sonuç da yineleme zorlantısıdır (repetition compulsion). Klein'ın (1976) görüşüne göre yineleme zorlantısı, deneyimlenmiş bir yaşantının tekrarlanarak ortaya çıkarılmasıyla o yaşantı üzerinde hakimiyet kurma isteği olarak açıklanabilir (aktaran, Gezgin, 2019). Bu bağlamda Emin'in küçük yaşta ailesini kaybetmesinin yarattığı travma sonucunda deneyimlenen duyguların her cinayette tekrarlayarak ortaya çıkarılması ve bu yolla travmanın yarattığı kaygı üzerinde kontrolün sağlanacağı inancının yineleme zorlantısına sebep olmuş olabileceği düşünülmüştür. Ek olarak, karakterin cinayetlerdeki asıl hedefinin, bir sonraki bölümde detaylandırılacak olan “hissettiklerini karşı tarafa aktarma” durumu ile ilişkili olabileceği düşünülmüş ve bu durum ileriki sayfalarda yansıtılmalı özdeşim kavramıyla ele alınmıştır.

Özetle, filmde yer alan Emin karakteri sınır durum düzeyde psikopatik kişilik olarak değerlendirilmiştir. Nitekim, McWilliams (2018), psikopatik kişilikleri genel olarak sınır durum-psikotik düzeye yerleştirir ve temel meselelerinin bağlanmaya ilişkin sorunlar ve ilkel savunmalar olduğunu ileri sürer. Emin'in deneyimlediği duygulanım tıkanıklığı, ilişkisel problemler, manipülatif tavırlar, saldırgan, suç işlemeye ve zarar vermeye yönelik itkisel davranışlar, özsayıya ilişkin meseleler, tümgüçlü kontrol ya da ayrışma (dissosiyasyon) gibi ilkel savunmalar sınır durum düzeyde psikopatik kişilik tanısını destekler niteliktedir.

Nesne İlişkileri Kapsamında Psikopati ve Red Kit

Emin'in travmatik yaşantılarına bağlı olarak Red Kit karakteriyle özdeşim kurmasının, Klein ve Winnicott'ın bakış açıları ile nesne ilişkileri kuramı perspektifinde ele alınabileceği düşünülmüştür. Nesne ilişkileri teorisine göre nesne, kişinin dürtüsel tatmin sağlamak için gereksinim duyduğu ve ona karşı istek ve eylem geliştirdiği şey anlamında kullanılır (Gençtanırım-Kurt ve Çetinkaya-Yıldız, 2018). Aynı zamanda Holmes'e (2011) göre nesne, “bireyin kendisi ile ilişkilendirdiği bir kişi, kişinin bir kısmı veya zihinsel tasviri” olarak da tanımlanmaktadır (aktaran, Gençtanırım-Kurt ve Çetinkaya-Yıldız, 2018). Nesne ilişkileri, bireyin dış dünyasında diğer kişilerle kurduğu ilişkiden doğan duygu, düşünce, davranış ve kişiliğin içselleştirilmiş kısımlarıdır (Özakkaş, 2008). Bu teoriye göre ilk nesne ilişkisi, bireyin anne memesi ile kurduğu ilişkidir ve bu ilişki, bireyin içsel ve dışsal dünyasını anlamlandırmasında etkin rol oynar (Gençtanırım-Kurt ve Çetinkaya-Yıldız, 2018). Bu durumu “içselleştirilmiş nesne” kavramı ile açıklayan Klein (1946); aynı zamanda anne memesi ile ilişkinin kurulma sürecinde bebeğin bölme ve yansıtılmalı özdeşim gibi savunma mekanizmalarını kullandığını ve bu mekanizmaların işleyişinin bebeğin kişilik gelişiminde

etkin rol oynayacağını savunur (aktaran, Gençtanırım-Kurt ve Çetinkaya-Yıldız, 2018). Klein'a (2011) göre bölme sıkıntı veren nesneye karşı kaygıyı azaltabilmek için kullanılır ve ben kendini korumak adına nesneyi ve beni iyi-kötü olarak böler. Kernberg (1999), sınır durum (borderline) patolojisinin temellerini, bölme mekanizmasının dışa vurumu olduğundan bahseder (aktaran, Taşkent, 2010). Yansıtımlı özdeşimde ise bebek, içindeki parçayı anneye yansıtıp daha sonra onunla özdeşleşir, fakat buradaki asıl amaç kötü kısımlarından kurtulmak değil, karşısındaki kişiye hükmetmek ve onu kontrol etmektir (Göka, Yüksel ve Göral, 2006). Ayrıca Klein (2011), yaşamın ilk yıllarında bebeğin sırasıyla içinde bulunduğu "paranoid-şizoid konum" ve "depresif konum"dan bahsetmektedir. Alford'un (1989) görüşüne göre, buradaki konum kavramı bir gelişim evresi olarak değerlendirilmemeli, aksine kendine özgü kaygıları, savunma mekanizmaları ve nesne ilişkileri olan bir benlik örgütlenme durumu olarak görülmelidir (aktaran, Göka, Yüksel ve Göral, 2006). Paranoid-şizoid konum, doğuştan gelen saldırgan dürtülerin dışarıdaki nesneye yansıtıldığı, kötü nesnelere kaçınabilmek için şizoid savunma mekanizmalarının kullanıldığı evredir (Klein, 2011). Bu evrede bölme mekanizması kullanılarak, nesnelere ve ben iyi-kötü parçalara ayrılır. Klein'a (1957, 2011) göre, bu aşamada yaşanan saplanım, kişinin diğer ilişkilerinde de iyi ve kötü ayırımına yol açar. Winnicott'a (1960) göre ise anne, bebeğin kişilik bütünleşmesi tamamlanmadan ihtiyaçların yeterli düzeyde karşılanmasını sağlayamazsa bebek dış dünyaya karşı sağlam bir benlik algısına sahip olamaz ve tamamlanmamış bir benlik algısı geliştirir (aktaran, Sarısoy, 2016). Buna rağmen yaşamda var olmaya çalışan çocuk kendisine sahte bir benlik geliştirir. Ayrıca Winnicott (1960) sahte benliğin, gerçek benliği örten ve ona karşı oluşan bir çeşit savunma olduğundan da bahseder (aktaran, Sarısoy, 2016).

Psikopatinin etiolojisi incelendiğinde, bu kişilik tipinin gelişiminde hem genetik hem de çevresel faktörlerin etkisi görülmektedir (Sardoğan ve Kaygusuz, 2006). Süer'in (1998) Türkiye'de yaptığı bir çalışmada, şiddete yönelik suç işleyen psikopatik bireylerde aile bağlarının ve anne-baba-çocuk ilişkisinin zayıf olduğu saptanmıştır (aktaran, Sardoğan ve Kaygusuz, 2006). Aynı çalışmada, bu bireylerin aile içinde şiddete tanık oldukları, çocukluk dönemlerinde şiddetle karşılaştıkları, ebeveynleri tarafından ihmal edildikleri ve askerlik görevlerinde disiplin problemleri yaşadıkları görülmüştür (aktaran, Sardoğan ve Kaygusuz, 2006). Psikopatik kişilik örgütlenmesi gösteren bireylerin, dağılmış aile, sık taşınma, sevgi nesnesinin kaybı, fiziksel, duygusal veya cinsel istismar, güvensizlik ve kaos durumlarını içeren bir çocukluk dönemi geçirmiş olmaları muhtemeldir (McWilliams, 2018; Öznur, 2017). Bu deneyimler bağlamında ve Grotstein (1982), Kernberg (1984) ve Meloy' un (1988) görüşleri doğrultusunda sevgi, ilgi ve şefkatten yoksun kalan çocuk, bakım verenle özdeşim (*identification*) kuramaz ve nesneyi içselleştiremez (*introjection*) (aktaran, McWilliams, 1994,

çev. 2018). Özdeşim üst düzey bir savunma mekanizması olup “başka bir kişi gibi olma” olarak tanımlanırken, içselleştirme ya da içe atma çocuğun önemli ötekini yutarcasına ona ait özellikleri kendisine aitmiş gibi tümüyle içine aldığı ilkel bir savunmadır (McWilliams, 2018). Menninger’a (1938) göre, bu iki savunma birbiriyle oldukça ilişkilidir; hatta özdeşim kurulan bir nesnenin bir bölümü aynı zamanda içe atılmış sayılabilir. McWilliams’a göre, içselleştirme konusunda sorun yaşayan çocuklarda özdeşim yabancı kendilik nesnesi ile gerçekleşebilir (2018). Hatta içe atmanın patolojik olarak değerlendirilebileceği durumlardan bir tanesi de ileriki bölümlerde ele alınacak olan saldırganla özdeşim durumudur.

Söz konusu film merkeze alındığında, Emin’in yaşamındaki kırılma noktasının küçük yaşta ailesini kaybetmesi olduğu düşünülmüştür. 6-7 yaş civarında içselleştirdiği sevgi nesnelere kaybına uğrayan Emin, ilgi, sevgi ve şefkatten yoksun bir çocukluk geçirmiştir. Klein (2012) çocuğun nesne kaybı sonucu içsel ve dışsal kötü nesnelere hakimiyeti altına gireceği korkusuna kapıldığından bahseder. Bu bağlamda, ilgiden yoksun kalan Emin’in kaybedilen sevgi nesnelere ilişkin yaşadığı kaygıdan dolayı başka bir nesne ile özdeşim kuramayıp içselleştirme konusunda sorun yaşadığı düşünülebilir. Ancak diğer taraftan, ailesini kaybetmesinin ardından yetiştirme yurduna gönderilmesi ve orada yurt müdürü tarafından fiziksel ve duygusal istismara maruz kalması göz önünde bulundurulduğunda, bu durum yurt müdürünü kaygı ve korku yaratan dışsal kötü nesne olarak kabul etmiş olabileceğini de gösterebilir. Bu bağlamda, Emin’in kendisini Red Kit olarak isimlendirmesi, özdeşimini yabancı bir kendilik nesnesi ile yapmış olabileceğini düşündürmüştür. Kovboy bir kanun adamı olarak adaletin tesisinde aktif rol alması ve ailesini öldüren ekibin kendilerine Daltonlar demesi göz önünde bulundurulduğunda, Emin’in kendisini bir çizgi film karakteri olan Red Kit’le özdeşleştirmesinin anlamlı olabileceği düşünülmüştür.

Emin’in ailesini kaybetmesi sevgi nesnelere kaybı olarak ele alınabilir. Bu durum nesne ilişkileri kuramına göre yorumlandığında, Emin içselleştirdiği iyi nesnelere kaybı sonucu paranoid-şizoid konuma tekrar dönmüş ve kötü nesnelere onun iyi benliğine zulmetmesini önlemek amacıyla bölme savunma mekanizmasını kullanmış olabilir. Bu geri dönüş, patolojik bir gerileme (*regresyon*) olarak da yorumlanabilir. Patolojik gerileme yaşanan büyük bir stres sonucu kişinin gelişimsel kırılma yaşayıp erken dönem ilkel savunmalara geri dönmesi olarak tanımlanabilir (Lewis, 1987). Bu bağlamda, ana karakterin iyi ben ve kötü ben ilkel bölme yoluyla ayırarak, sahte kendiliği olan Red Kit’i oluşturmuş olabileceği ve kötü ya da saldırgan davranışları bu kendilik üzerinden deneyimlemiş olabileceği düşünülmüştür. Emin, kendi benliğiyle yaşadığı süre zarfında ailesinin kaybına engel olamamış, kendisine kötü davranan yurt müdürü ve komutanına karşı gelememiştir. Dolayısıyla, benliğinin zayıf olan

Emin kısmını koruyabilmek amacıyla kendisine zulmedenlere karşı koyabilecek Red Kit benliğini oluşturduğu düşünülebilir. Bu benlik aracılığıyla yurt müdürünün balıklarını, komutanının köpeğini ve son olarak da ailesini öldürmüş olan kişilerin aile fertlerini öldürmüş olabileceği düşünülmüştür. Böylece Emin'in, kötü nesnelere zulmüne karşılık Red Kit benliğini kullandığı ve bu yolla benliğinin iyi kısımlarını kaygıdan korumayı amaçladığı söylenebilir.

Psikanalitik literatürde saldırganlık, ölüm içgüdü ile birlikte ele alınmaktadır. Freud'a (1955) göre insanların hayatını yönlendiren temel iki içgüdüden birisi olan Thanatos, ya da bilinen adıyla ölüm içgüdü, insanların yaşamdan önceki döneme, yani var olmama durumuna dönmeyi amaçlamasıyla ilişkilidir (aktaran, Yazgan-İnanç ve Yerlikaya, 2017). Klein (2011) ise doğuştan gelen bir ölüm içgüdüünün varlığından bahsetmektedir ve bu içgüdü sonucu oluşan kaygının saldırganlığa dönüştüğünü söylemektedir. Bu bağlamda, Red Kit'in ölüm içgüdüünü kendini kötü nesnelere korumak amacıyla saldırganlığa dönüştürmüş olabileceği düşünülmüştür.

Psikopatik kişilikler duygularını dile getiremediklerinden dolayı ne yaşadıklarını başkalarına göstermek için yansıtıcı özdeşim savunma mekanizmasını kullanarak bu duyguları diğer insanlarda ortaya çıkarmaya çalışırlar (McWilliams, 2018). Red Kit'in emniyet güçlerine ait bir köpek ve kendi aile fertlerini öldüren kişilerin her birinden bir anne, bir baba, bir kız kardeş seçerek işlediği cinayetler izleyici tarafından bir intikam isteği olarak algılandığında da bu duruma psikopatoloji çerçevesinde bakıldığında, psikopatik kişilerin kullandığı yansıtıcı özdeşim savunma mekanizmasından söz edilebilir. Red Kit cinayetlerini ihbar ederken kurbanları hakkında "bir köpek gömdüm, bir anne gömdüm, bir baba gömdüm, bir kız kardeş gömdüm" ifadelerini kullanmıştır. İhbarlarında kurbanlarından "köpek", "anne", "baba" ve "kız kardeş" olarak bahsetmesinin, cinayetlerinin arkasında yatan güdünün bir temsili olabileceği düşünülmüştür. Ailesini kaybettiğinde 6-7 yaşlarında olan Emin'e, o yaştaki bir çocuğun ölüm gibi soyut bir kavramı anlayamayacağından dolayı ölümün toprağın altına "gömülmek" olduğu şeklinde aktarıldığı varsayılabilir. Bu bağlamda, ailesinin toprağın altında "gömülmüş" olması, Emin'in kendisine bu acıyı yaşatanlara da aynı acıyı yaşatmak amacıyla kurbanlarını öldürmeden önce gömmüş olabileceğini düşündürmüştür. İşlediği cinayetin onun kız kardeşini tekrar getirmeyeceği söylendiğinde Emin, "Kız kardeşim gelmeyecekse onun yerine bir ölü daha istiyorum." ifadesiyle karşılık vermiştir. Burada, Red Kit'in asıl amacının sözel olarak ifade edemediği kayıp duygusunu katillerin de deneyimlemesini sağlayarak, aile fertlerinin kaybı durumunda hissettiği duyguları karşı tarafa göstermek istemesi olduğu düşünülmüştür. Diğer taraftan, burada ele alınan konu saldırganla özdeşim kavramıyla da açıklanabilir. Daha önce de belirtildiği üzere, patolojik içe atma mekanizmasının

en mühim örneklerinden biri saldırganla özdeşimdir. Her ne kadar bu kavram ‘saldırganla özdeşim’ biçiminde kullanılsa da otomatik ve bilinçdışı doğası göz önünde bulundurulduğunda bu mekanizmada gerçekleşen asıl olayın bir çeşit içe atma (*introjection*) olduğu söylenir (McWilliams, 2018). Emin’in aile bireylerini cinayet sebebiyle kaybetmesi ve bunu küçük bir çocuk olarak deneyimlemiş olması onun çaresiz ve yalnız hissetmesine yol açmış olabilir. Dolayısıyla, Emin bu güçsüz ve çaresiz çocuk pozisyonundan daha güçlü ve zarar görmeyeceği hatta zarar vereceği bir pozisyona, yani zulmedenin pozisyonuna geçmek istemiş olabilir. Nitekim McWilliams (2018) saldırganla özdeşim mekanizmasını anlatırken “Ben çaresiz kurban değilim; istediğimi yaptıran güçlü kişiyim” düşüncesinin önemini vurgular (s. 134). Bu bağlamda, saldırı esnasında çamaşır makinasına saklanan küçük Emin, büyüdüğünde gömerek saklayan kişi pozisyonuna geçmiştir. Ayrıca, yakınları öldürülen çocuk tarafından ailesinin katillerinin yakınlarını öldüren kişi tarafına geçmiş olması da aynı kapsamda değerlendirilebilir. Diğer yandan, Emin’in kendisini ihbar etmiş olması, onun içe attığı katilin cezalandırılmasını ve kötü etmenlerden korumaya çalıştığı masum çocuğun bulunmasını arzuluyor olabileceğini düşündürmüştür.

McWilliams’a (2018) göre psikopatik kişilerle terapi sürecine bakıldığında, terapistin dürüst ve gerçekçi olması ve söyleyeceğini doğrudan söylemesinin terapötik konum bağlamında faydalı olabileceği söylenmektedir. Greenwald (1974) psikopatik bireylerin sadece güce saygı duymalarından dolayı, terapistin terapi sürecinde gücünü göstermesini gerektiğini savunur (aktaran, McWilliams, 2018). Filmin son kısmında, Red Kit teslim olur ancak son gömdüğü kişi olan, polisin kız kardeşinin yerini söylemez. Red Kit’i konuşturmak için hiçbir polis memuru yanına yaklaştırmaz, yalnızca psikolojik danışmanın onunla görüşmesine izin verilir. Engellemelere aldırış etmeden zor kullanarak diğer polislerden ve psikolojik danışmandan kurtulan Behzat Ç., Red Kit’i konuşturmak için ilk olarak şiddete başvurursa da Red Kit’in bu duruma tepkisi donuk bir yüz ifadesi ve alaycı bir tavırdan öteye geçmez. Behzat Ç. şiddetle çözüm sağlayamayacağını fark edince pozisyon değiştirip Red Kit’in ailesine olanlardan, olayların tüm gerçekliğiyle ve doğrudan bahsetmeye başlar. Duydukları karşısında Red Kit’in donuk yüz ifadesinin yerine gözyaşlarının ve kızaran gözlerinin gösterilmesi ve bu sahneden itibaren karakterin istekleri ve düşünceleri hakkında Behzat Ç. ile konuşmaya başlaması, McWilliams’ın (2018) psikopatik bireylerle psikoterapiye dair empatik bir duruştan ziyade ödünsüz dürüstlikle ilerleyen seansların daha işe yarar olduğuna ilişkin görüşlerini destekler niteliktedir. Burada ödünsüz dürüstlükten kasıt salt gerçekliğin baz alınması ve söyleneceklerin doğrudan söylenerek yüzleştirme yapılması olarak açıklanabilir. Terapide yüzleştirme kişinin farkındalığını sağlama, yanlış inançları teşhis etme ve ortadan kaldırma gibi amaçlarla da kullanılır (Tuzcuoğlu, 1992). Ancak, filmde Behzat Ç.’nin Emin’e yaptığı

yüzleştirme, onu gerçekte olan şeylerle doğrudan karşı karşıya getirme biçiminde gerçekleşmiştir. Bu bakımdan, Behzat Ç.'nin ödünsüz dürüstlüğü'nün Emin'in kırılğan tarafına ulaşma konusunda işe yaradığı yorumu yapılabilir.

Sonuç

Bu makalede, 'Behzat Ç.: Seni Kalbime Gömdüm' filmindeki Emin, diğer adıyla Red Kit karakteri, psikopatik kişilik örüntüsü ve nesne ilişkileri kuramı bağlamında ele alınmıştır. Yapılan literatür taramalarına göre, kimi kuramcıların sosyopati ve psikopatiyi etiyojji, dürtü, duygulanım ve mizaç gibi alanlarda ayrıştırarak gösterdiği görülmüştür. Fakat bu makalede McWilliams'ın (2018) psikanalitik tam bağlamındaki görüşleri esas alınarak iki kişilik tipi aynı anlamda kullanılmıştır. Etiyojjik köken bilgisine ek olarak, psikopatide duygulanım stilleri, savunma mekanizmaları, yineleme zorlantısı ve kendilik temelleri konularında temel bilgilerden söz edilmiş ve bu örüntüler filmdeki bölümlerle örneklenerak aktarılmaya çalışılmıştır. Aynı zamanda Emin karakterinin oluşturduğu Red Kit kimliği sahte kendilik olarak yorumlanmış ve bu sürecin kayıp nesnelere olan ilişkisi filmde örneklerle açıklanmıştır. Film ele alınırken nesne ilişkileri kuramı temel alınmış, Klein ve Winnicott'ın bakış açıları bütünlenerak sunulmaya çalışılmıştır çünkü bu bakış açısıyla filmin zengin bir görsel materyal sunduğu düşünölmüştür.

Kaynakça

- Geçtan, E. (1993). *Psikodinamik psikiyatri ve normal dışı davranışlar*. İstanbul: Remzi Kitabevi Yayınları.
- Gençtanırım-Kurt, D. ve Çetinkaya Yıldız, E. (2018). *Kişilik kuramları: Gerçek yaşamdan kişilik analizi örnekleriyle*. Ankara: Pegem Akademi.
- Gezgin, S. (2019). *Cezaevinde çocukları ile birlikte bulunan annelerin çocukluk çağı ruhsal travmaları, kapsayıcılık işlevleri ve çocukların psikososyal gelişim durumları arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). T.C. Maltepe Üniversitesi veri tabanından erişildi.
- Göka, E., Yüksel, F. V. ve Göral, S. F. (2006). İnsan ilişkilerinde yansıtma özdeşim. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 17(1), 46-54.
- Gürbüzöğlü, D. P. (2017). Romandan sinemaya kötülüğün ideolojik olarak kurgulanması: Hannibal Lecter. *Sosyolojik Düşün*, 2(1), 64-74.
- Karlıdağ, T. (Yapımcı). Akar, S. (Yönetmen). (2011). *Behzat Ç. seni kalbime gömdüm*. [Sinema filmi]. Türkiye: Adam Film.
- Klein, M. (1946). Notes on some schizoid mechanisms. *The International Journal of Psychoanalysis*, 18(1), 99-110.
- Klein, M. (2011). *Haset ve şükran*. (O. Koçak ve Y. Erten, Çev.). İstanbul: Metis Yayınevi. (1957).
- Klein, M. (2012). Manik depresif durumların psikogenezeine bir katkı. (Ş. S. Postacı, Çev.). B. Habip (Ed.) *Sevgi, suçluluk ve onarım* (2. basım) içinde. İstanbul: Kanat Kitap (1935), 199-218.
- Lewis, O. (1987). The paranoid-schizoid position and pathologic regression in early adolescence. *Journal of the American Academy of Psychoanalysis*, 15(4), 503-519.
- McWilliams, N. (2018). *Psikanalitik tanı: Klinik süreç içinde kişilik yapısını anlamak*. (E. Kalem, Çev.) İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları. (1994).
- Menninger, K. A. (1938). *Man against himself*. New York, NY: Harcourt, Brace & World, Inc.
- Morrison, J. (2019). *DSM-5'i kolaylaştıran "Klinisyenler için tanı rehberi"* (Türkçe Çeviri 2. Baskı.). (M. Şahin, Ed. & H. Uğur Kural, Çev.) Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Özakkaş, T. (2008). *Nesne ilişkileri 7. BPT Kasım 2008 ders notları*. İstanbul: Psikoterapi Enstitüsü Eğitim Yayınları.
- Öznur, H. (2017). *Antisosyal kişilik bozukluğunda psikopatoloji düzeyleriyle aile işlevselliği ve çocukluk çağı travma düzeyleri arasındaki ilişki*. T.C. Sağlık Bilimleri Üniversitesi. Ankara: Ankara Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi Aile Hekimliği Kliniği.
- Özsoy, E. ve Ardic, K. (2017). Karanlık üçlünün (narsisizm, makyevalizm ve psikopati) iş tatminine etkisinin incelenmesi. *Yönetim ve Ekonomi Dergisi*, 24(2), 390-406.
- Sardoğan, M. E. ve Kaygusuz, C. (2006). Antisosyal kişilik bozukluğu tanısı almış ve almamış bireylerin duygusal zekâ düzeyleri açısından incelenmesi. *Ege Eğitim Dergisi*, 7(1), 85-102.
- Sarısoy, G. (2016). Winnicott'ın gerçek benlik ve sahte benlik kavramlarının bir vaka ve terapi ilişkisi bağlamında incelenmesi. *AYNA Klinik Psikoloji Dergisi*, 3(1), 1-15.
- Serbes, E. (2008). *Son hafriyat*. Ankara: İletişim Yayınları.

- Taşkent, A. (2010). *Alkol ve/veya madde bağımlıları ile bağımlılığı olmayan bireylerin savunma mekanizmaları açısından karşılaştırılması, çocukluk çağı travmaları, disosiyatif yaşantılar ve bağımlılık şiddetinin savunma mekanizmaları üzerindeki etkisinin incelenmesi*. İstanbul: T.C. Maltepe Üniversitesi. Yüksek Lisans Tezi.
- Tuzcuoğlu, S. (1992). Psikolojik danışmada kullanılan teknikler. *Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 4(4), 199-213.
- Yazgan-İnanç, B. ve Yerlikaya, E. E., (2017). *Kişilik kuramları*. Ankara: Pegem Akademi.
- Yıldırım, A. ve Türeli, D. (2015). Antisosyal kişilik bozukluğunda nörogörüntüleme. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 7(1), 98-108.

Investigation of the Movie “Behzat Ç.: Seni Kalbime Gömdüm” on the Basis of Psychopathology and Object Relations

Summary

This article provides an analysis of the movie named “Behzat Ç.: Seni Kalbime Gömdüm (2011)” which is a Turkish detective movie. This movie was evaluated both in terms of psychopathology and object relation theories.

The film was based on the second novel of Emrah Serbes named “Son Hafriyat (2008)” which was adapted to cinema by the screening of Serdar Akar and Emrah Serbes. The main character who is Emin Altinkaya (Red Kit) lost his family members in the '90s as a result of the assassination conducted by a secret group within the government. The assailants were a team of four people calling themselves Daltons. Red Kit lost his parents, younger sister, and his dog as a result of this incident. Afterward, he was sent to the society for the protection of children. In this institution, he, like other children, was exposed to the violence of the director of the institution. These early childhood experiences were thought to be contributing to Emin’s current character profile as it is depicted in the movie. In fact, Emin as an adult was shown as in the need of taking revenge. In order to do it, he learned how to dig graves from a man who works in the graveyard in which his family members were buried. After learning the main techniques of digging a grave, Emin started to trace the assailants to take “a dog”, “a mother”, “a father” and “a sister” from them. Firstly, he buried the dog of one of the officers who was a member of Daltons. He buried the dog alive and called the police to report his crime. After that, he continued his murders with “a mother”, “a father” and “a sister” from the families of Daltons in the same manner. Every time he buried one of those people, he reported himself to the police. Even though he reported the crimes by giving a park name as the crime area, he was not giving the exact coordinates of the victims to the police. Thus, the victims died every time until the policemen found them in those parks. After his last murder, Emin surrendered himself to the police. This character was analyzed in this paper, in terms of his psychopathic personality type within the scope of object relations theory.

According to McWilliams (2018), psychopathology should be evaluated in two different steps; namely, the analysis of the developmental level and the analysis of the personality type. In terms of the developmental level, Emin was thought to be in the borderline level due to his early loss experiences (the death of the family) and his identity crises (which shows itself in his fabricated identity named Red Kit). In terms of the personality level, on the other hand, he was evaluated as a psychopathic character because of his criminal acts. He started his murders by killing the fishes of the director of the dormitory institution. He continued those acts by killing

the dog of the general. Finally, he started to kill the relatives of the assailants by the method of burying which may be evaluated as a cruel torture procedure. Those criminal acts may indicate an exemplar for the features of psychopathic personality type which is known as being cruel to human beings and animals. Moreover, psychopathy is known for the features such as aggressivity, superficial relationships, and lack of attachment and intimacy. Those features were sampled by Emin's connections with the other characters in the movie. In addition, aggressive acts in psychopathy aim to decrease the effect of the destructive stimulants as well as to regain self-esteem (McWilliams, 2018). In the movie, the murders of Emin can be evaluated as an endeavor to get rid of the feeling of the lack of a family. According to Klein (2011), psychopathic personalities can be in an envious state. Indeed, this state takes place as acting out for the psychopathic people. It was thought that Emin showed this envious state by killing the relatives of his enemies with a desire to get his relatives back. Thus, murders can be evaluated as the manners of acting out based on that envious state. This explanation was thought to be supported by the character's usage of the language; in fact, he reported himself to the police by saying that he buried "a dog", "a sister", "a mother" and "a father". Furthermore, the psychopathic personality is also characterized by projective identification because they cannot express their emotions by using words; instead, they use projective identification to be understood (McWilliams, 2018). Those murders mentioned above can also be evaluated as a way of projective identification. Indeed, Emin creates his emotions of 'lack' and 'helplessness' in his enemies.

When a child is deprived of love, care and compassion, she/he cannot identify with the caregiver, and cannot internalize the love objects, which leads to an internalization failure (McWilliams, 2018). In such cases, identification is said to occur with a foreign object (Grotstein, 1982; Kernberg, 1984; Meloy, 1988). Emin, who lost his family when he was 6 or 7 years old can be evaluated as a child who was deprived of love, care, and compassion at an early age. In addition, his experiences in the dormitory were not providing a caring environment. Thus, it was thought that Emin may have experienced an internalization failure. On the other hand, Emin called himself Red Kit which was a fake identity that he made up. This name was meaningful for Emin because his enemies were calling themselves Daltons. In fact, Red Kit is known as a cartoon character who is the main enemy of Daltons. This cartoon character may be evaluated as Emin's foreign self-object.

This article provided an analysis of the movie from the perspectives of object relations theory as well as the main features of psychopathic personality. Specifically, the movie character was handled in terms of his emotions, defense mechanisms, and self-representations. Red Kit, which was an identity fabricated by Emin, was evaluated in terms of

his false self. Moreover, this false self was explained in terms of its roots based on lost objects and foreign self-object. The movie was thought to provide a rich visual material to indicate the roots of psychopathy and its relationship with object relations theory.